19.10.2026.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 044856 25 U 2
Sarajevo, 14.10.2026. godine

Kantonalni sud u Sarajevu, sudija Mirela Omanović, u upravnom sporu tužitelja, Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, Krfska 64e, Banja Luka, kojeg zastupa Srđan Blagovčanin, predsjednik Upravnog odbora, protiv rješenja broj 01-04-1-8046-43/16SL od 04.03.2025. godine, tuženog, „Javno preduzeće BH Pošta", Obala Kulina bana broj 8, Sarajevo, u predmetu pristupa informacijama, dana 14.10.2026. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj 01-04-1-8046-43/16SL od 04.03.2025. godine i prvostepeno Rješenje broj 08.3-23.1-8046-39/16 SL od 06.02.2025. godine se poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj: 01-04-1-8046-43/16SL od 04.03.2025. godine odlučeno je: Odbija se prigovor stranke Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International BiH, sjedište Krfska 64e 78 000 Banja Luka, ispostava Mula Mustafe Bašeskije 9/1, 71000 Sarajevo, zastupanog po Izvršnom direktoru Ivani Korajlić, izjavljen na Rješenje, broj: 08.3-23.1-8046-39/16 SL od 06.02.2025. godine, kojim je djelimično odobren Zahtjev stranke za pristup informacijama. Tim prvostepenim rješenjem odlučeno je: I Uvažavajući primjedbe i pravno shvatanje Suda izneseno u obrazloženju Presude, broj: 09 0 U 044856 23 U od 22.01.2025. godine, u ponovnom postupku rješavanja po Zahtjevu za pristup informacijama, broj: FOI (388) od 28.04.2016. godine, ovim Rješenjem odobrava se Zahtjev stranke Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, sjedište Krfska 64e 78000 Banja Luka, ispostava Mula Mustafe Bašeskije 9/1, 71000 Sarajevo, zastupane po predsjedniku Upravnog odbora Srđanu Blagovčanin, za ostvarivanje prava na pristup informacijama, djelimično. II U pogledu Zahtjeva Udruženja za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH za pristup informacijama, broj: FOI (388) od 28.04.2016. godine, kojim se traži dostavljanje informacija iz domena javnih nabavki, organizacije javnih preduzeća i sistematizacije radnih mjesta, i to: 1. Kopije svih ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa pripadajućim aneksima svih zaključenih ugovora, koje je „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo zaključilo u bilo kojem od Zakonom predviđenih postupaka u 2015. godini; 2. Kopije pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo; 3. Spisak svih zaposlenih u „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo, bez obzira na vrstu i trajanje ugovorenog odnosa. Dostavljaju se informacije kako slijedi: 1. U pogledu informacije tražene tačkom 1. Zahtjeva, i to: „Kopije svih Ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa pripadajućim aneksima svih zaključenih ugovora, koje je „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo zaključilo u bilo kojem od Zakonom predviđenih postupaka u 2015. godini." Iz Tužbe Podnosioca Zahtjeva od 12.08.2019. godine (strana 2. pasus 8.), citirano „Međutim obzirom da je zahtjev za pristup Informacijama podnesen u aprilu 2016. godine, tužilac više nema interesa za dostavom ovih informacija, te odustaje od zahtjeva u ovom dijelu odnosno odustaje od zahtjeva za dostavom kopija svih ugovora o Javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa aneksima svih zaključenih ugovora, koje je JP „BH Pošta" zaključilo u bilo kojem Zakonom predviđenih

postupaka u toku 2015. godine." evidentno je da je Podnosilac Zahtjeva odustao od tačke 1. svog Zahtjeva, te se isto ne dostavlja. 2. U pogledu informacije tražene tačkom 2. Zahtjeva, i to: „Kopija pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo." Pravilnik o radu „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo dostavlja se na način da se podnosilac Zahtjeva upućuje na zvaničnu. web stranicu www.posta.ba gdje je tražena informacija javno dostupna. 3. U pogledu informacije tražene tačkom 3. Zahtjeva: „Spisak svih zaposlenih u „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo, bez obzira na vrstu i trajanje ugovorenog odnosa." Tražena informacija se dostavlja djelimično. Broj zaposlenih radnika u „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo na dan 28.04.2016. godine: Na neodređeno vrijeme 1620 radnika, na određeno vrijeme 123 radnika, Ukupno: 1743 radnika. Što se tiče spiska imena i prezimena zaposlenih u „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo, isti ne mogu. dostaviti cijeneći odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH, te imajući u vidu da jer s obzirom. na ukupan broj radnika, potrebno uložiti nerazumnu količinu. vremena, sredstava i ljudskog rada da bi se pribavila saglasnost svih radnika u zakonskom roku, koji je propisan članom 5. Zakona o zaštiti ličnih podataka. Traženi podaci ne mogu se dostaviti i iz razloga zaštite privatnosti zaposlenika, jer radni angažman, status odnosno vrsta ugovornog odnosa predstavljaju privatnu stvar svakog pojedinca, a nikako podatak od javnog interesa, naročito imajući u vidu da se ne radi o javnim ličnostima i licima koja obavljaju javne funkcije.

Tužbom od 02.04.2025. godine, tužitelj je protiv Rješenja tuženog pred ovim sudom pokrenuo upravni spor navodeći da je osporeno rješenje doneseno u ponovljenom postupku po presudi Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 U 044856 23 U od 22.01 2025 godine ali tuženi nije postupio onako kako mu je presudom naloženo a za svoju odluku nije dao jasno i potpuno obrazloženje. U pobijanom i prvostepenom rješenju odbijen je pristup traženim informacijama na način da tuženi organ uopšte nije primijenio Zakon o slobodi pristupa informacijama FBiH, a koji je jedini mjerodavni propis koji se ima primijeniti na konkretni slučaj. Umjesto ovog Zakona, tuženi organ primjenjivao je Zakon o zaštiti ličnih podataka BiH i Pravilnik o poslovnoj tajni u JP BH POŠTA d.o.o. Sarajevo. U pobijanom Rješenju navedeno je da se spisak imena ne može dostaviti cijeneći član 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, kao i odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH. Zaključeno je da radni angažman, status odnosno vrsta ugovornog odnosa predstavljaju privatnu stvar svakog pojedinca, a nikako podatak od javnog interesa, naročito imajući u vidu da se ne radi o javnim ličnostima i licima kop obavljaju javne funkcije. Zakonom o slobodi pristupa informacijama F BiH u članu 14. stav 3 tačka a) propisano je da ukoliko javni organ donese rješenje kojim odbija zahtjev za pristup informacijama u cijelosti ili djelimično u rješenju, između ostalog, mora da navede zakonski osnov za status izuzeća informacije, uz navode članova ovog Zakona na koje se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa. U pobijanom Rješenju tuženi se prilikom odbijanja pristupa informacijama o spisku zaposlenih pozvao na član 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH tj. naveo je zakonski osnov za status izuzeća informacije, međutim, nije razmotrio sva materijalna pitanja koja su važna za donošenje odluke, niti je uzeo u obzir faktor javnog interesa.
Tužilac smatra da tražena informacija - spisak o zaposlenim licima u Javnom preduzeću ne može da se podvede pod izuzetak u smislu člana 8. Zakona jer se informacije o imenima i prezimenima lica koja su zaposlena u javnom preduzeću ne mogu poistovjetiti sa ličnim interesima koji se odnose na privatnost trećih lica. Tuženi u konkretnom slučaju uopšte nije utvrdio koji su to lični interesi koji se odnose na privatnost trećih lica, a koji bi bili povrijeđeni odobravanjem pristupa informacijama. Činjenica da je javno preduzeće sa određenim licem zaključio ugovor o radu po mišljenju tužioca, nikako se ne može poistovjetiti sa tuđim ličnim interesima koji se odnose na privatnost treće osobe. U prilog svom stanovištu tužilac je već nekoliko puta priložio Mišljenje Agencije za zaštitu ličnih podataka BiH od 30.09.2020. godine a u kojem se navodi da se "Rad javnog sektora zasniva se na zakonskim propisima i ne može zavisiti od volje pojedinaca. S tim u vezi, lica koja ostvaruju bilo kakve novčane naknade po osnovu angažovanja u javnom preduzeću, smatraju se korisnicima novčanih sredstava iz javnih prihoda bez obzira da li su ta sredstva obezbijeđena direktno iz budžeta

ili iz sredstava prikupljenih od usluga koje plaćaju građani, te saglasnost kao osnov za obradu ličnih podataka nije primjenjiva. Tužilac smatra da je u pobijanom Rješenju prekršeno načelo ocjene i načelo materijalne istine.
Tuženi organ nije pravilno utvrdio činjenično stanje zbog čega je dio zahtjeva koji se odnosi na pristup informacijama o imenima i prezimenima zaposlenih, pogrešno okvalifikovao kao zahtjev za pristup ličnim informacijama, te u postupku primjenjivao odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH na uštrb Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH. Tužilac ističe da ime i prezime nekog lica samo po sebi ne predstavlja ličnu informaciju u smislu člana 3. stav 1. tačka 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, te da su lica i u skladu sa Zakonom o ličnom imenu FBiH obavezna da se u pravnom saobraćaju služe svojim ličnim imenom. Također, tužilac smatra da podatak o zaposlenju pojedinca u javno preduzeće nikako ne može predstavljati „privatni podatak", te da nije potrebno tražiti saglasnost zaposlenih kako bi se odobrio pristup ovim informacijama, a što je potvrđeno i u Mišljenju Agencije za zaštitu ličnih podataka BiH
Tužilac ističe da uopšte nije navedeno kakve bi stvarne štetne posljedice mogle nastupiti za JP BH POŠTE d.o.o. Sarajevo ukoliko bi se Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta sa svim prilozima dostavio tužiocu. U članu 9 stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH propisano je da prilikom donošenja odluke da li je saopštavanje informacije opravdano javnim interesom, nadležni javni organ razmatra okolnosti naročito uključujući: svako nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prijestupa, nepravde, zloupotrebe vlasti ili nemara u obavljanju službene dužnosti, neovlaštenog korištenja javnih fondova, opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoline. Iz pobijanog rješenja ne proizilazi da je tuženi organ postupio u skladu sa članom 9 stav 2. Zakona. Tužilac je podsjetio da je ovo već četvrta tužba protiv JP BH POŠTE d.o.o. Sarajevo povodom iste stvari, međutim tuženi organ kontinuirano donosi rješenja koja su suprotna pravnom shvatanju suda i primjedbama suda u pogledu postupka pa je predloženo da sud tužbu usvoji, poništi osporeno Rješenje i sam riješi pravnu stvar uz naknadu troškova postupka.

U odgovoru na tužbu broj 01-04-1-8046-56/16-SL od 21.08.2026. godine tuženi je naveo da je u postupku po Presudi Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 044856 23 U od 22.01.2025. godine ponovo razmotrio Zahtjev za pristup informacijama tužitelja te donio rješenje kojim se tužitelju djelimično odobrava Zahtjev za pristup informacijama. Naveo je da je dana 19.03.2025. godine primio Rješenje Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 044856 23 U od 17.03.2025. godine kojim se nalaže Tuženom da Tužitelju nadoknadi troškove postupka u ukupnom iznosu od 200,00 KM, a na osnovu Zahtjeva Tužitelja od 10.02.2025. godine kojim je Tužitelj od suda tražio da Tuženog obaveže na troškove upravnog spora. U Zahtjevu Tužitelja je navedeno da je Tuženi, postupajući po Presudi, broj: 09 0 U 044856 23 U od 22.01.2025. godine, donio Rješenje, 08.3-23.1-8046-39/16 SL od 06.02.2025. godine kojim je usvojen zahtjev Tužitelja i odobren pristup informacijama. Odlučujući o Zahtjevu Tužitelja, Sud je donio navedeno Rješenje od 17 03.2025. godine o troškovima upravnog spora kojim je udovoljeno Zahtjevu Tužitelja, čime je postupak pravosnažno okončan i protiv istog se neće voditi novi upravni spor. Postupajući po navedenom Rješenju od 17.03.2025. godine, Tuženi je uputio akt, broj: 07.1-23-1-8046-46/16 SL od 02.04.2025. godine kojim je tražio od Tužitelja podatke o uplati naloženih troškova postupka, o čemu je Tužitelj Tuženog obavijestio aktom, broj: 02-135-JP-103-5 od 09.04.2025. godine. Tuženi je aktom, broj: 07.1-23-1-8046-50/16 SL od 15.04.2025. godine Kantonalnom sudu u Sarajevu dostavio dokaz o izmirenju troškova postupka, odnosno dokaz o postupanju po Rješenju Suda od 17.03.2025. godine. Cijeneći navedeno, predloženo je da Kantonalni sud u Sarajevu, Rješenjem tužbu odbaci, shodno odredbama člana 26. stav (1) alineja 6) Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH", broj: 9/05). Dalje je navedeno da tužbu tužitelja osporava u cijelosti. Pravilnici o organizaciji i unutrašnjoj sistematizaciji radnih mjesta smatraju poslovnom tajnom jer su svih poslovi, koji su od istog značaja kao i banke, bliže opisani traženim pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji, te je jasno kakve bi mogle biti štetne posljedice za Društvo.

Spisak zaposlenih, dakle imena i prezimena zaposlenih, predstavlja lični podatak, dok podatak o zaposlenju pojedinca predstavlja njegov privatni podatak, a cijeneći odredbe člana 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka u BiH kojim je definisano da: lični podaci znače bilo koju informaciju koja se odnosi na fizičko lice koje je identificirano ili se može utvrditi identitet lica, te da je nosilac podataka fizičko lice čiji se identitet može ustanoviti ili identificirati, neposredno ili posredno, naročito na osnovu jedinstvenog matičnog broja te jednog ili više faktora karakterističnih za fizički, fiziološki, mentalni, ekonomski, kulturni ili socijalni identitet tog lica. Svaki pojedinac ima pravo da informaciju o svom zaposlenju čuva kao svoju privatnu stvar, a kako zaposlenici tuženog nisu javne ličnosti, to ne podliježu obavezi informisanja javnosti o svom privatnom životu, zaposlenju, radnom mjestu, plaći i drugim podacima koji su traženi tačkom 2) i 3) Zahtjeva za pristup informacijama, odnosno koji su sadržani u traženim dokumentima. Dostavljanjem spiska zaposlenih Tuženi kao kontrolor, ustupilo bazu ličnih podataka tužitelju kao obrađivaču, a koji nije registrovan za ovakvu vrstu obrade ličnih podataka koji su u evidenciji i pod kontrolom Tuženog niti o obradi podataka ima zaključen ugovor sa kontrolorom o uslovima obrade, čuvanja i uništavanja podataka ,a što je propisano Zakonom. Predloženo je da sud tužbu odbaci ili odbije kao neosnovanu.

Zakonitost osporenog rješenja sud je ispitao u granicama zahtjeva iz tužbe, u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH", broj 9/05) i odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Naime, iz podataka upravnog spisa, osporenog i prvostepenog rješenja proizilazi sljedeće:
Iz obrazloženja prvostepenog rješenja kojim je zahtjev tužitelja za pristup informacijama djelimično usvojen, proizilazi da je isto doneseno po Presudi Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 O U 044856 23 U od 22.01.2025. godine a po zahtjevu podnosioca od 28.04.2016. godine te je pristup informacijama djelimično odobren, kako je to navedeno u tački II dispozitiva Rješenja. Podnosilac Zahtjeva za pristup informaciji vezanoj za „Kopije pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta" JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo, upućen na zvaničnu Web stranicu „BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo www.posta.ba, na kojoj je dostupan Pravilnik o radu „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo. Dalje se u rješenju navodi da, ukoliko ipak stranka ostaje kod zahtjeva za dostavljanje kopije Pravilnika o radu, u tom slučaju stranci će nakon izvršene uplate iznosa od 9,00 KM za kopiranje dokumenata koji prelaze prvih deset (10) besplatnih stranica - kopija standardnog formata, biti dostavljene tražene kopije dokumenta, a u skladu sa članom 10. Vodiča za pristup informacijama u „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo.

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je u postupku rješavanja po Prigovoru utvrđeno da je prigovor neosnovan pa je isti odbijen. U pogledu informacije tražene tačkom 1. Zahtjeva za pristup informacijama, a koja se odnosi na „Kopije svih Ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga. zajedno sa pripadajućim aneksima svih zaključenih ugovora, ista nije dostavljena iz razloga što je iz tužbe podnosica zahtjeva od 12.08.2019. godine vidljivo da je odustao od dostavljanja ove informacije. U pogledu informacije tražene tačkom 2. Zahtjeva, a koja se odnosi na kopiju pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta JP BH POŠTA d.o.o. Sarajevo, ista je dostavljena u cijelosti, na način da je Podnosilac zahtjeva upućen na zvaničnu web stranicu www.posta.ba, na kojoj je dostupan važeći Pravilnik o radu „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo , te je obaviješten o mogućnosti i troškovima umnožavanja tražene informacije. U vezi priloga koji su sastavni dio Pravilnika o radu „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo, s obzirom da sadrže podatke koji se odnose na organizaciju rada Društva, isti predstavljaju službenu i poslovnu tajnu u skladu sa Pravilnikom o poslovnoj tajni „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo, te su izuzeti od davanja trećim licima. Tražena informacija iz tačke 3. Zahtjeva, a koja se odnosi na „Spisak svih zaposlenih u „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo, bez obzira na vrstu i trajanje ugovorenog odnosa", dostavljena je djelimično, Broj zaposlenih radnika u „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo na dan 28.04.2016. godine: Na neodređeno vrijeme 1620 radnika, na određeno vrijeme 123 radnika, ukupno: 1743 radnika. Što se tiče samog spiska imena i prezimena zaposlenih u „JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo,

isti se ne može dostaviti cijeneći član 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH, kao i odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka u BiH. Navodi se da radni angažman, status odnosno vrsta ugovornog odnosa predstavljaju privatnu stvar svakog pojedinca, a nikako podatak od javnog interesa, naročito imajući u vidu da se ne radi o javnim ličnostima i licima koja obavljaju javne funkcije.

Članom 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službene novine FBiH" broj 32/2001, 48/11) propisano je: (1) Nakon prijema zahtjeva za pristup informaciji nadležni javni organ poduzima sve potrebne radnje da pribavi traženu informaciju i razmatra sve činjenice i okolnosti od značaja za rješavanje zahtjeva. (2) Kada nadležni javni organ odobri pristup informaciji u cijelosti ili djelomično, rješenje o tome dostavlja podnositelju zahtjeva. Navedeno rješenje sadrži: 1) obavještenje o mogućnosti osobnog pristupa informaciji u prostorijama nadležnog javnog organa i 2) obavještenje o mogućnosti umnožavanja informacije i o troškovima umnožavanja, uz napomenu da se umnožavanje informacije omogućava nakon izvršene uplate. Kada je umnožavanje informacije neuobičajeno složeno ili dugotrajno, umnožavanje se omogućava podnositelju zahtjeva u vrijeme koje je prihvatljivo i za podnositelja zahtjeva i za nadležni javni organ i/ili 3) priloženu kopiju tražene informacije, kada se ista osigurava besplatno u smislu člana 16. ovog zakona. (3) Ako nadležni javni organ odbije pristup informaciji u cijelosti ili djelimično podnosilac zahtjeva se obavještava rješenjem koje sadrži: 1) zakonski osnov izuzeća informacije u smislu ovog zakona, uključujući sva materijalna pitanja važna za donošenje rješenja uzimajući u obzir faktor javnog interesa, i 2) pouku o pravu na prigovor, naznaku adresu organa kojem se prigovor podnosi, rok i troškove za podnošenje prigovora. (4) Nezadovoljna stranka može protiv rješenja iz stava (3) ovog člana podnijeti prigovor rukovodiocu organa u roku od osam dana od dana prijema rješenja. (5) Rješenje doneseno po prigovoru iz stava (4) ovog člana je konačno u upravnom postupku i protiv njega nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda. (6) Rješenja iz st. 2. i 3. ovoga člana dostavljaju se što je prije moguće, a najkasnije 15 dana od dana prijema zahtjeva. Za zahtjeve koji se obrađuju u smislu člana 7. i/ili člana 9. stav 3. ovog zakona rok od 15 dana produžava se u skladu rokovima utvrđenim tim odredbama. Nadležni javni organ, po hitnom postupku, pismeno obavještava podnositelja zahtjeva o produžetku roka, kao i o razlozima tog produženja.

Kako to iz spisa proizilazi, od ponošenja zahtjeva pa do donošenja osporenog rješenja, tuženi je tri puta odlučivao o zahtjevu tužitelja pa je Kantonalni sud u Sarajevu presudama broj 09 0 U 026789 16 U od 26.06.2019. godine, 09 0 U 034653 19 U od 05.07.2023. godine i broj 09 0 U 044856 23 U od 22.01.2025. godine, tužbu tužitelja uvažavao, osporena rješenja poništavao i predmet vraćao tuženom na ponovni postupak. U ponovljenom postupku, koji je predmet ovog upravnog spora, tuženi je, kako se to u izreci rješenja navodi, odlučivao o prvobitnom zahtjevu za pristup informacijama tužitelja od 28.04.2016. godine i o prigovoru tužitelja od 19.05.2016. godine te je zahtjev za pristup informacijama djelimično usvojio.

Sud cijeni da osporeno rješenje tuženog kao ni prvostepeno rješenje, nisu zakoniti.

Prije svega, tačni su navodi tuženog iz odgovora na tužbu da je tužitelj u postupku koji se vodio pod brojem 09 0 U 044856 23 U, nakon donošenja presude od 22.01.2025. godine kojom je tužba uvažena a osporeno i prvostepeno rješenje su poništeni, dostavio Zahtjev od 10.02.2025. godine za donošenje odluke o troškovima upravnog spora. U navedenom zahtjevu tužitelj je naveo da je tužba tužitelja usvojena, da je tuženi postupio po presudi i donio Rješenje od 06.02.2025. godine kojim je udovoljio zahtjevu tužitelja te da je istim konačno odlučeno o zahtjevu stranke, zbog čega su se stekli uslovi za donošenje odluke o troškovima upravnog spora. Slijedom navedenog zahtjeva i navoda tužitelja da je postupak okončan i da je zahtjevu udovoljeno, sud je donio Rješenje od 17.03.2025. godine i naložio tuženom da tužitelju isplati troškove upravnog spora. Dana 02.04.2025. godine, ovom sudu je dostavljena tužba protiv rješenja od 06.02.2025. godine. Iako

navod iz Zahtjev od 10.02.2025 godine da je spor okončan ne sprečava tužitelja da u zakonskom roku podnese tužbu protiv rješenja za koje je naveo da je istim njegovom zahtjevu udovoljeno u cijelosti, iz kojeg razloga sud ima obavezu odlučiti o tužbi, sud cijeni da ovakvo postupanje tužitelja nije korektno, jer mu u svakom slučaju po konačnom okončanju postupka, pripadaju troškovi upravnih sporova koje je vodio.

Cijeneći navode iz tužbe te osporeno i prvostepeno rješenje, po ocjeni ovog suda, nije osnovan navod iz tužbe da tužitelju nije udovoljeno zahtjevu u dijelu koji se odnosi na pravilnike tuženog. Naime, uvidom u osporeno i prvostepeno rješenje, vidljivo je da je tužitelju odobren pristup na način da je upućen na zvaničnu web stranicu www.posta.ba gdje je tražena informacija javno objavljena te je navedeno da, ukoliko insistira da mu se dostavi Pravilnik koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva (28.04 2016. godine) da će mu isti biti dostavljen nakon uplate troškova umnožavanja s tim da se neće dostaviti prilog koji je sastavni dio Pravilnika jer predstavlja službenu tajnu u skladu sa Pravilnikom o poslovnoj tajni JP „BH pošta"

Međutim, ovaj sud cijeni osnovanim navode iz tužbe da je tužitelju nezakonito odbijen pristup informaciji koja se odnosi na spisak svih zaposlenih u ovom preduzeću koji su u radnom odnosu, nezavisno od vrste i trajanja ugovornog odnosa.

Naime, u članu 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH propisano je da nadležni javni organ priopćava traženu informaciju bez obzira na izuzetak utvrđen u skladu sa članom 6., 7. ili 8. ovog zakona, ako je to opravdano javnim interesom i pri tome je dužan uzeti u obzir svaku korist i svaku štetu koje mogu proisteći iz toga, a stavom 2. tog člana propisano je da će prilikom donošenja odluke da li je priopćavanje informacije opravdano javnim interesom, nadležni javni organ razmotriti okolnosti kao što su (ali nisu ograničene na) svako nepoštovanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prestupa, nepravde, zloupotrebe vlasti ili nemar u obavljanju službene dužnosti, neovlašćeno korišćenje javnih fondova, ili opasnost po zdravlje ili bezbjednost pojedinca, javnosti ili okoline. Tuženi se nije bavio ovom odredbom niti je provodio test ispitivanja javnog interesa, iako je bio dužan to da učini. Nije cijenio postojanje javnog interesa za objavljivanjem spisa zaposlenih kod tuženog koji bi nosio prevagu nad privatnim interesom. Nije sporno da privatnost i druge zakonom zaštićene vrijednosti mogu biti osnov za uskraćivanje davanja određenih informacija, ali u tom slučaju javni organ, provodeći test ispitivanja javnog interesa, mora utvrditi da li to uskraćivanje ima prevagu nad interesom javnosti i da li je veća šteta ako javnost ne bude upoznata sa tim informacijama, od štete koju bi eventualno trpila ta lica zbog činjenice da javnost zna da su zaposleni kod tuženog.
Kod ovog podatka treba imati u vidu i javni interes koji načelno podrazumijeva slobodu pristupa informacijama kod pitanja koja se odnose na javna sredstva odnosno raspolaganje tim sredstvima. Kada se radi o raspolaganju javnim sredstvima, ime i prezime fizičke osobe ne smatra se zaštićenim ličnim podatkom, a što je u konkretnom i slučaj. Također, iako zaposlenici mogu imati štetne posljedice zbog davanja njihovih podataka, kako to navodi tuženi, te posljedice ne mogu nadjačati javni interes u pogledu ostvarivanja principa transparentnosti rada subjekata javnog sektora kada je riječ o zapošljavanju pa stoga i saglasnost zaposlenih za objavljivanje podataka u vezi posla koji obavljaju nije od odlučnog značaja.

Iz navedenog proizilazi da je tuženi, nepostupajući po primjedbama i uputama iz presude ovog suda od 22.01.2025. godine, te ponovno odbijajući da tužitelju dostavi tražene informacije koje se odnose na spisak zaposlenih, postupio suprotno članu 57. Zakona o upravnim sporovima kojim je propisano da je nadležni organ dužan da umjesto poništenog akta donese novi upravni akt bez odlaganja a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude kao i da je nadležni organ pri tome vezan pravnim shvatanjem suda i primjedbama suda u pogledu postupka. Sud ukazuje i na odredbu člana 59. istog Zakona kojom je propisano da, ako nadležni organ poslije poništenja upravnog akta ne donese novi upravni akt u propisanom roku ili ga donese protivno primjedbama

suda u pogledu činjeničnog stanja... odgovorno lice u tom organu čini tešku povredu službene dužnosti protiv koje je nadležni sud dužan pokrenuti disciplinski postupak na način propisan odredbama stava 5. i 6. člana 27. ovog Zakona.

Obzirom na sve navedeno, ovaj sud nije mogao zaključiti da je tuženi u cijelosti postupio prema uputama iz presude ovog suda od 22.01.2025. godine, što je protivno odredbama člana 57. Zakona o upravnim sporovima, niti je sud mogao zaključiti da je u konkretnoj upravnoj stvari pravilno primijenjeno materijalno pravo i pravila upravnog postupka pa je u skladu sa odredbama člana 36. stav 1. i 2., a u vezi sa odredbama člana 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu.

U ponovnom postupku, prvostepeni organ uprave je dužan postupiti u smislu iznesenih primjedbi i donijeti novu odluku za koju će dati jasno i potpuno obrazloženje u skladu sa odredbama člana 207. i 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

O troškovima postupka ovaj sud nije odlučivao, obzirom da presudom nije meritorno riješena upravna stvar, nego je tužba tužitelja uvažena, poništeno osporeno rješenje tuženog i predmet vraćen na ponovno rješavanje. Kako Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj upravnoj stvari u smislu člana 55. navedenog Zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), kojim je uređen parnični postupak, konkretno, odredba člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku, kojim je propisano, da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, pa se u konkretnoj stvari neće odlučivati o troškovima upravnog spora, već će se o istim odlučiti kada se konačno odluči o zahtjevu stranke u upravnom postupku, odnosno upravnom sporu analognom primjenom člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

Sudija
Mirela Omanović

Pouka o pravnom lijeku:
Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.